

In goede handen

André F. Troost

in
goede
handen

medicijn voor
eeuwig
leven

BOEKENCENTRUM

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk Forest Stewardship Council® (FSC®) draagt. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid. Ook is het papier 100% chloor- en zwavelvrij gebleekt.

www.uitgeverijboekencentrum.nl

Ontwerp omslag en binnenwerk: Flashworks^{nl} - Kampen

ISBN 978 90 239 7059 0

NUR 713

© 2016 Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Hemel	8	In goede handen	56
Bent u bereid te leven?	14	Inpakken	62
De poort	20	Memento	70
Dichters van dienst	26	Mijn enige troost	76
Een man in mijn graf	30	Monument	84
Eén schrede	34	Geen angst meer	90
(G)een middel	40	Tel maar tot tien	96
Ik ben er even niet	46	Wat rijmt op kanker	102
Ik ben niet echt weg...	52	Zingend samen zijn	108

Voorwoord

Medicijn voor eeuwig leven? Als dat zou kunnen...

'Tegen de dood is geen kruid gewassen.' Zo luidt een oud spreekwoord.

Er bestaat een boek dat iets anders zegt.

Dat eeuwenoude boek houdt ons voor dat er wel degelijk een middel is tegen de dood.

Dat wil zeggen: dat middel leidt je dwars door de dood heen het Leven binnen.

Over dat levenskruid gaat ook dit boekje.

Bij stukjes en beetjes, in verhalen en vertelsels, wil het zicht geven op het land dat ons beloofd is na de dood. Het is een land van louter licht.

Het is een land waarin het leven goed is.

Wie dit levenskruid ter harte neemt, sterft niet, maar leeft.

Wie dit levenskruid ter harte neemt, is in goede handen.

Hemel

Heel Holland is blij met de jaarlijkse Hemelvaartsdag.
Een hemelse donderdag, helemaal vrij om nu eens lekker te
doen waar je zin in hebt!

Afgezien van de vraag of die dag vooral daarvoor is bedoeld, valt er misschien nog wel iets meer over de hemel te zeggen.

Bijvoorbeeld dit: de kerk gelooft dat Jezus in de hemel is, zittend aan de rechterhand van God. Vandaar zal Hij komen om te oordelen, levenden en doden.

Maar... wat is die hemel dan precies? En waar moeten we die zoeken? En is die er voor iedereen? Of moet je voor toelating aan bepaalde eisen voldoen?

Op al die vragen kan geen mens zomaar eventjes een helder antwoord geven.

Ik niet, in elk geval. Ik kan er alleen maar een beetje over stamelen... Soms kom ik niet veel verder dan het spreekwoord: 'Zonder mijn en dijn, zou de aarde hemel zijn.'

De hemel.

Weinig mensen verlangen er echt naar.

Ik weet van een jong domineeskind dat wekelijks een rouwstoet aan de pastorie voorbij zag trekken. Hij werd er een beetje bang

van en begon ervan te dromen.

‘Maar waarom zou je er bang voor zijn? Als je hier niet meer bent, mag je toch bij God in de hemel komen?’

Even keek hij stillletjes de goedbedoelende vraagsteller aan. Toen zei hij: ‘Ja, maar ik vind de huisjes hier aan de overkant van de straat veel mooier...’

De huisjes aan de overkant. De ditjes en datjes die je in handen houdt. De lieve mensen om je heen. Je hebt ze liever dan een onbekende toekomst.

Soms kun je daarom het woord hemel gewoonweg niet horen! In het boek *Boerenpsalm* van Felix Timmermans lees je dat Wortel zijn kind begraaft. Hij doet verslag: ‘Als ik het onder de grond zag stoppen, vloekte en schreeuwde ik. De grafmaker trok zo’n triest gezicht dat ik den vent twintig centen gaf. Maar hij zei: “Zijt blij, Wortel, ’t is een engeltje in den hemel.” Toen gaf ik dien vent een klets dat hij rond-draaide.’

Nee, de hemel is lang niet altijd even aantrekkelijk. Dat hoeft ook

niet. Onze goede God heeft ons per slot van rekening voor de aarde geschapen.

Van de predikant dr. Oepke Noordmans wordt verteld dat men hem op zijn sterfbed vroeg of we elkaar in de hemel zouden herkennen. Hij antwoordde: 'Kennen we elkaar nu dan?'

Zolang God ons de adem geeft, hebben we voldoende huiswerk hierbeneden...

En toch...

Wat een verrukkelijke zegen: dat we mogen geloven dat het met de dood niet over en uit is! Ik hoorde eens van een kind dat naar de flonkerende sterrenhemel stond te kijken en spontaan verzuchtte: 'Als de verkeerde kant van de hemel al zo mooi is, hoe mooi zal dan de goede kant wel zijn?'

Nee, hoe en waar precies die hemel is – ik kan het u niet vertellen.

Ik kan alleen maar geloven wat Jezus zei: dat Hij erheen ging en een plaats zou maken voor allen die Hem liefhebben.

Twee monniken peinsden eens over het hemelleven. Ze spraken iets af. Wie van hen beiden het eerst in de hemel zou zijn, zou een signaal

geven: Taliter (dat betekent 'zodanig, zo is het') als het beeld dat ze van de hemel hadden, juist bleek te zijn. Aliter (dat betekent 'anders') als het niet klopte. Toen een van beiden stierf, kwam er al gauw een signaal: Totaliter aliter, oftewel 'totaal anders.'

Niet zolang geleden bleek een van onze organisten ernstig ziek te zijn. Hij bleek een hersentumor te hebben. Kort is hij ziek geweest en op de dag na kerst is hij begraven.

Het maakte hem niet veel uit, zei hij, gelovig als hij was. Het liefst zou hij beter worden, vanzelf. Maar naar de hemel gaan was ook prima.

Stel je voor: eeuwig orgelspel!

Zijn vrouw en kinderen keken hem aan. 'En wij dan?'

Toen zei hij, met een twinkeling in zijn ogen: 'Dan komen jullie toch ook?'

De hemel.

Jezus is er al.

En Hij soebat: 'Jullie komen toch ook?'

Bent u bereid te leven?

Er is maar één stapje tussen ons en de dood.

Maar dat behoef ik u niet te vertellen.

Dat weet u allang!

Zó loop je gezond en wel de supermarkt uit

en zó word je bijgezet in het familiegraf.

Een roekeloze automobilist, een onvoorziene hartaanval –

en alles is afgelopen.

En dan?

Soms denk ik aan het onderstaande gedicht van een mij onbekende auteur. Het past bij een verhaal dat Jezus vertelde. Dat verhaal gaat over een rijke man die een grote schuur bezat. In die schuur kon hij prachtig zijn enorme oogst opbergen. Eens besloot hij de volgende dag een nog grotere schuur te bouwen. Maar in die nacht...

*Een man had
een grote dagagenda
en zei tot zichzelf:
'Nu zijn de meeste afspraken geboekt,
maar toch zijn de vergadering x
en de conferentie y
en de zittingen van de synode
en van de gemeenteraad
hier nog niet bij.
Waar kan ik die nog onderbrengen?'*
*En hij kocht
een nog grotere dagagenda
met meer indelingsmogelijkheden,*